

Lij Han’ gvangh caeuq gyoengq bing de cungj doeksat mwnhsaeng lo, caen mbouj gamj saenq geij faen cung neix fatseng gij saeh neix dwg caen, caen mbouj gamj siengj gwnzbiengz miz duzroeg baenzneix ak, gingqyienz ak daengz baenzneix riengjret vaiqdangq yaepda couh doj hingz duz “aeu hoenzbya” de.

Caj Lij Han’ gvangh gyoengqde singj gvaq–dauj, Lij Hancangh gaenq riuj loengz roeg de, ndwn youq dangqnaj Lij Han’ gvangh, naeuz:

“Lij swhling, mbat neix byawz mbouj miz bonjsaeh byawz dwg vunzbou byawz wnggai deng fak naj?”

Saeknaj Lij Han’ gvangh daj nding bienq hau, daj hau bienq heu, youhdaj heu bienq nding, gij nohnaj bizbwd saenqyubyub, cingq yaek fatvi, bouxfu’ gvanh gungihwet doqrwz de gangisebseb, Lij Han’ gvangh sawqmwh sing riuhep he, naeuz:

“Roeg ndei! Vunzak! Swhling gou cingq giet cungj vunz neix ne. Daeuj, aeu buhguen caeuq mauhguen daeuj hawj daegnuengx neix.”

Lij Hancangh gaiqfwngz vad mbat he naeuz: “Menh di, gij guen Lij swhling bonjvunz minghchien mbouj gamj dang; ngaenzciengj bonjvunz mbouj miz fuk yiengjsouh, cungj mienx lo. Cij cingj Lij swhling fazyangz gij funghgwz swheij, youq dangqnaj vunzlai naeuz Naznamz miz vunz coengmingz miz caiz couh ndaej lo.”

Lij Han’ gvangh bek daiz mbat he naeuz: “Mwngz mbeifag! Mwngz guengz! Laeujgingq mbouj gwn gwn laeujfad, nanzdauh aenviz bonj swhling hix hawj mwngz dawz daeuj guhcaemz mbouj baenz ha. Daeuj, gaeb dawz de.”

Sikhaek couh miz geij boux bing coemj gvaqdaej gaemhdawz Lij Hancangh. Lij Hancangh hemq naeuz: “Mbouj miz vuengzfap la? Gou famh gijmaz coih? Sou gamj seizbienh gaeb vunz?”

Gyoengqvunz humx yawj haenx hix hemq naeuz: “Roeg doxdoj saw le dauqfanj gaeb vunz? Seizbienh hawj mbwn laep ha!”

“Daj ciuhgeq daeuj gaeb vunz aeu miz coih miz baengzgawq. Lij Hancangh sienseng famh gijmaz coih? Sou baengh ndaw fwngz miz cungq, couh luenh guh ha?”

Lij Han’ gvangh caeuq gij bing de mbouj siengj daengz vunz Naznamz baenzneix giengiengz mbouj–fug, dangseiz couh deng cam dwk gangj mbouj ok vah, itseiz mbouj rox baenzlawz guh cij ndei.

Vunzyak couh dwg vunzyak, vunzyak gag miz gij guhfap vunzyak. Nyengh yaep ndeu le Lij Han–gvangh sawqmwh riunyaen naeuz: “Hwhw, coih? Baengzgawq? Gou yawj de couh dwg gungcanjdangj, cijmiz gungcanjdangj cij gamj caeuq gou doxdingj.” De doiq gyoengq bing de naeuz: “Gaej caeuq gyoengqde raemh baenzlai, hawj gou yungh rengz moeb boux gungcanjdangj neix.”

Lij Han’ gvangh vah ngamq gangj sat, geij gaiq dozcungq gaenq moeb youq gwnz ndang Lij Hancangh, Lij Hancangh ngamq siengj hemq ienuengi, gwnz gyaeuj couh deng haenq moeb mbat he, de cij gamjdaengz gyaeujgunh dava, couh laemx youq gwnz dieg, maez gvaqbae lo.

Lij Han’ gvangh lij riunyaen, ndwn hwnjdauj, dikdik Lij Hancangh, naeuz: “Gijmaz vunzak coengmingz miz caiz, baenzneix dingj mbouj ndaej hoenx? Hw, ngoenzneix gou bienzngeiz boux gungcanjdangj neix, ngoenz wnq miz bonjsaeh caiq daeuj caeuq gou doxbeij.” Baenq gyaeuj doiq fu–

而李汉光和他的兵们都惊呆了，真真不敢相信这几分钟里所发生的事是真的，真真不敢想世上会有这么威猛的鸟。

李汉昌本身也感到意外，他虽然知道这几招是致命的绝招，但没有想到“龙凤威”对“摄山魂”这样的劲敌，竟能发威到如此酣畅淋漓干脆利落迅雷不及掩耳。

待李汉光他们清醒过来，李汉昌已捉着鸟笼，站在李汉光面前，说：

“李司令，这下子谁没本事谁没能耐谁是舜种谁该打耳光？”

李汉光的脸色由红到白，由白到青，又由青到红，满脸横肉在不停地抽搐，正要发作，副官马弁躬身对他附耳低语，李汉光突然发出一声嘶哑的笑，说：

“好鸟！好汉！本司令正缺这样的人手呢。来人，拿官服和官帽来给这位老弟。”

李汉昌大手一挡：“慢，李司令的官本人命贱不敢当；赏银本人无福份消受，都免了。只请李司令发扬自己的风格，当众说声那桶有雄杰人才就行了。”

李汉光一拍桌面：“大胆！狂妄！敬酒不吃吃罚酒，难道本司令的鸡巴也给你玩耍不成。来人，给我拿下。”

立即有几个兵们扑上来扭住了李汉昌。李汉昌叫道：“没有王法了吗？我犯了什么天条？你们敢随便抓人？”

围观的人们也喊着：“斗鸟斗输了反倒抓人？随便要天黑啊！”

“自古抓人要有罪状罪证。李汉昌先生犯了什么罪？你们凭着手里有枪，就不要天啦？”

李汉光和他的兵们没有想到那桶的人们会有这样的硬骨头，当下不由被问住了，一时不知如何是好。

魔鬼毕竟是魔鬼，魔鬼自有魔鬼的逻辑。愣了一阵的李汉光突然冷笑道：“哼哼，罪状罪证？我看他就是共产党，只有共产党才敢跟我作对。”他向兵们说：“别跟他们罗嗦，给我狠狠地打这个共产党。”

李汉光的话音刚落，几下枪托已落到李汉昌的身上，李汉昌刚要喊冤枉，头上就重重地挨了一下，只觉天旋地转，便扑倒在地，昏厥过去。

李汉光仍冷冷笑，站起来，踢了踢李汉昌，说：“什么雄杰人才，那么不经打？哼，今天我便宜这个共产党，改天有本事再找我较量。”回头向副官马弁说：“带几个弟兄到他家去，搜查搜查，看有没有同党。”

副官马弁立即带上七八个兵直奔李汉昌的家宅，撞门破拒，见人就打，见物就砸，霎时，好端端一座富家宅被捣毁成一片废墟，狼藉不堪。当下兵匪搜刮钱财，抢粮抢物，出门时还回头放了一把火，把李家宅烧了个灰烬。

李汉光见兵们搜刮来的财物，哈哈大笑，带上人马，扬长而去。临走时还丢了一颗手榴弹进“龙凤威”的笼里，把“龙凤威”炸了个稀烂不见肉泥。

人们围拢过来，见李汉昌还有一丝气，就把他抬回家院去。陆大胆没想到自己的话竟使李先生惹了祸，当下按人中，灌药汤，悉心照料着李汉昌。李汉昌苏醒过来，知道家宅劫难，便突如被抽了筋丢了魂似的瘫软在床上，临将气绝，把李来福唤至跟前，重教了祖上的训戒，又定了几条戒律：不攀权附贵；不争强好胜；不斗画眉。李来福时值幼年，当即记不清楚背不上来，李汉昌更气，竭尽最后一丝力气重训一遍后，又将李来福改名为李记清，要他终生记清谨遵祖上的训戒，还请身边的陆大胆日后对李记清多予关照，监护记清。交待完毕，才伸腿瞪眼歪头含恨死去。

三

人们见到李记清走上赛台，不认得他的人自有一番高兴在心头：这一番挑战，肯定是有瘾的，不枉观赛一场。认得他的人亦喜亦惑：喜的是李记清敢于向陆大胆挑战是条汉子，有种；惑的是这小子难道真要背弃祖宗的训戒？

小铁人忙扯住李记清的手，轻声说：“李叔，陆叔公夺得冠军不容易，给他顺风顺水要个画眉王，对你对他对我们那桶都有好处。你这样去惹恼他日后恐怕不对劲。”

李记清盯着小铁人：“怎么，这是比赛的规定吗？”

小铁人吭声不得。公正监察花果果闷声问道：“这么说，你真的要斗了？”

李记清也沉声问：“怎么，比赛难道还有开玩笑做假的吗？”说着一手掀开盖住鸟笼的青绸布，拍桌道：“不是你们说是可以挑战的吗？”

(八)

gvanh lajfwngz naeuz: “Daiq geij boux vunz daengz ranz de bae, saeujxaeuj ndaw ranz de, yawj miz mbouj miz doengzdangj.”

Fu’ gvanh lajfwngz daiq caet bet boux bing bae ranz Lij Hancangh, dik dou mbak gvih, raen vunz couh hoenx, raen doxgaiq couh banq, sawqmwh, aenranz ndeindi deng dwklak vaihved liux. Dangseiz bang bingcaeg neix saeuj aeu ngaenzcienz, ciengj aeu haeuxgwn doxgaiq, ok dou le lij cuengqfeiz coemh aenranz bae.

Lij Han’ gvangh raen gij doxgaiq gyoengq bing saeujgvat daeuj haenx, riuahaha, daiq gij vunz de, byaij bae’ ngwtngwt, yaek bae lij gveng aen soujliuzdan he haeuj ndaw loengz duz “lungzfunghvi” bae, dawz duz “lungzfunghvi” caq dwk yungzyed bae.

Gyoengqvunz humx gvaqdaej, raen Lij Hancangh lij miz di heiq, couh ram de ma ranz. Loeg Daihdamj siengj mbouj daengz gij vah swheij gingqyienz hawj Lij sienseng nyex hux hwnj ndang, mwhhaenx de mbaenq giz rizndaeng Lij Hancangh, guenq yw hawj de gwn, saeqsim ciuqgoq de. Lij Hancangh singj gvaqdaej, rox ranz de deng nanh, couh lumj sawqmwh deng yut ndokndang bae hoenz doek bae nei unq ninz youq gwnz mbonq, mwh yaek dai, heuh Lij Laizfuz daengz dangqnaj de, dauq son gij vahgienq cojcoeng, lij dingh le geij diuz gvidingh gienq de: Mbouj ndaej bungjbauh bouxguen baengh bouxfouq; mbouj ndaej ceng hingz ceng ak; mbouj ndaej saj roegvameiz doxdoj. Lij Laizfuz mwhhaenx lij iq, dangseiz geiq mbouj cingcuj boih mbouj ndaej, Lij Hancangh couh engq hozndat, yungh caenh di rengz doeklaeng son baez youh baez, youh gaij aencoh Lij Laizfuz guh Lij Geiqcing, heuh de daengx ciuhvunz cungj geiq maenh vahgienq cojcoeng, lij heuh Loeg Daihdamj youq henz ndang haenx ngoenzlaeng lai di ciuqgoq bang Lij Geiqcing, gamduk de geiq cingcuj. Daengq sat le, cij iet ga nyeng gyaeuj da mbouj laep hozhaemz dai bae.

Sam

Gyoengqvunz raen Lij Geiqcing byaij hwnj gwnz daiz doxdax bae, boux mbouj roxnaj de haenx couh gag angq lo: Baez diuhcan neix, haengjdingh gig gvaqyinx, mbouj uengifeiq yawj baez he. Boux roxnaj de haenx youh angq youh ngeiz: Angq haenx dwg Lij Geiqcing gamj caeuq Loeg Daihdamj diuhcan dwg boux vunzsai ak he, ngeiz haenx dwg daeg neix nanzdauh caen mbouj dingq vahgienq cojcoeng la?

Siujdezyinz ganjgip rag dawz gaiqfwngz Lij Geiqcing, sing iq naeuz: “Au Lij, goeng’ au Loeg ndaej gvanginh mbouj yungzheih, hawj de swnhswnh dangqdangq ndaej roegvameizvuengz, doiq mwngz doiq de doiq raeuz Naznamz cungj miz ndeicawq. Mwngz yienghneix bae nyex huj de lauheiq ngoenzlaeng doiq mwngz mbouj ndei bw.”

Lij Geiqcing cimyawj Siujdezyinz naeuz: “Baenzlawz, neix dwg gij gvidingh doxdax ha?”

Siujdezyinz gangj mbouj ok vah. Vah Gojgoj guh goengcingq gam roeg doxdoj haenx sing daemq cam: “Yienghneix gangj, duzroeg mwngz caen yaek doxdoj lo?”

Lij Geiqcing hix sing daemq cam: “Baenzlawz, doxdax nanzdauh lij gangriju guh gyaj ha?” Gangj dwk fwngz biengj baengzcouzheu hoemq loengz roeg haenx bae, bek aendaiz naeuz: “Mbouj dwg sou naeuz gojyij diuhcan ha?”

(8)